

X. Holhouslautakunta.

Holhouslautakunnan vuodelta 1920 antama kertomus oli seuraava:

Lautakunnan puheenjohtajan ent. esittelijäsihteerin J. A. Nordmanin, joka vuoden 1919 päättyessä oli erovuorossa, raastuvanoikeus mainitun vuoden marraskuun 24 p:nä valitsi olemaan edelleen vuosina 1920—23 lautakunnan puheenjohtajana. Siihen kuuluivat niinmuodoin kertomusvuonna paitsi häntä edelliseltä vuodelta jäljellä olevat hallintoneuvos A. Rikberg sekä lakitieteenkandidaatit varatuomarit G. Norrmén ja E. Pekkala. Lautakunnan sihteerinä on jatkuvasti ollut varatuomari L. Aspegren.

Lautakunta kokoontui kerran viikossa (keskiviikkoisin tai pyhän sattuessa seuraavana arkipäivänä), paitsi kesä-, heinä- ja elokuussa, jolloin kokouksia oli ainoastaan kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena keskiviikkona. Tämän johdosta oli kokousten lukumäärä 45.

Lautakunnan holhouskirjan kappaleessa oli 1920 vuoden alussa mainittuina kaikkiaan 611 holhousta, joista 345 perustui määräykseen ja 266 oli laissa määrättyjä holhouksia, sekä 115 uskotunmiehentointa. Raastuvanoikeuden pitämästä holhouskirjasta kirjoitettiin vuoden varrella lautakunnan holhouskirjaan 1919 vuoden jälki- ja 1920 vuoden alkupuoliskolla lisäksi tulleet kaikkiaan 196 holhousta ja uskotunmiehentointa. Vuoden varrella holhouskirjassa siten mainituista 922 holhouksesta ja uskotunmiehentoimesta poistettiin kuitenkin erinäisistä syistä vuoden varrella 165. Tämän johdosta oli lautakunnan holhouskirjan kappaleessa 1920 vuoden päättyessä kaikkiaan 757 holhousta ja uskotunmiehentointa eli 636 holhousta, joista 352 perustui määräykseen ja 284 oli laissa määrättyjä, sekä 121 uskotunmiehentointa.

Vuoden varrella sai lautakunta kaupungin ruotsalaisten, suomalaisten ja saksalaisen evankelisluterilaisten seurakuntien kirkkoherranvirastoilta vastaanottaa säädetyt luettelot niistä 1919 vuoden jälki- ja 1920 vuoden alkupuoliskolla kuolleista näiden seurakuntain jäsenistä, joiden jälkeensäjättämille alaikäisille lapsille holhooja ehkä olisi määrättävä, ja katsoi lautakunta 73:lla mainituista kuolinpesistä olevan sellaisen varallisuuden, että tili alaikäisten omaisuuden hoidosta olisi annettava. Ruotsalaiselta ja suomalaiselta metodisti-episkopaaliselta, roomalais-katoliselta ja kreikkalais-katoliselta seurakunnalta lautakunnalle sitävästoin ei tänäkään vuonna saapunut tuollaisia ilmoituksia.

Vuoden varrella lautakunnan pyynnöstä määrättiin tai lautakunnan mieltä kuultiin määrättäessä holhoojia 77 ja uskottujamiehiä 80 tapauksessa sekä 12 täysi-ikäisen henkilön asettamisesta holhunalaiseksi ja 1 tapauksessa, joka koski alaikäisyiden pitämistä sekä 12 kysymyksessä, jotka koskivat las-

ten kasvatusoikeuden ottamista pois vanhemmilta. Niinikään antoi lautakunta lausunnon 37 tapauksessa holhotin kiinteistön myyntiä, 5 tapauksessa holhotin kiinteistön kiinnitystä, ja 1 tapauksessa holhotin kiinteistön vuokrausta koskevista asioista sekä 1 kysymyksestä, joka koski yhtiösopimuksen tekoa, ja käsitteli 8 kysymystä lainan ottamisesta alaikäisen puolesta ja 2 kysymystä, jotka koskivat oikeutta kantaa holhotille tulevia varoja.

Kaikkiaan 109 holhoojaa ja uskottuamiestä laiminlöi antaa holhouslain 51 §:ssä säädetyn ajan kuluessa tilin holhottiensa omaisuuden hoidosta, minkätähden lautakunta holhouslain 53 §:n säännöksen mukaan ilmoitti siitä raastuvanoikeudelle.

Niissä tapauksissa, jolloin lautakunta velvoitti asianomaiset holhoojat ja uskotutmiehet oikaisemaan antamiaan laskuja tai vaati heiltä tietoja ja todisteita, noudatettiin lautakunnan osoituksia ja määräyksiä muissa paitsi 6 tapauksessa, joista lautakunnan sentähden täytyi tehdä ilmoitus raastuvanoikeudelle.

60 holhouksesta on raastuvanoikeus lautakunnan esityksestä määrännyt, että vastaiset tilit holhousvarain hoitamisesta saavat käsittää vuotta pitemmän ajan.